

L'espanyolisme irreductible pren el relleu als intel·lectuals de Ciutadans

Ciutadans de Catalunya ja és un partit, Ciutadans – Partit de la Ciutadania. El pas de plataforma a partit ha estat acompanyat del relleu del seus impulsors, el sector dels anomenats “intel·lectuals”, per deixar pas a la militància espanyolista provinent de les plataformes cíviques de defensa del castellà a Catalunya.

Els líders mediàtics de Ciutadans de Catalunya, el periodista Arcadi Espada, el director teatral Albert Boadella, o el professor de Dret Constitucional Francesc de Carreras no encapçalaran el partit polític que han impulsat ells mateixos, juntament amb altres sectors provinents d'entitats denunciants de la suposada persecució del castellà a Catalunya.

El 9 de juliol passat, un congrés constituent, celebrat a l'Hotel Campus de Bellaterra, convertia la plataforma Ciutadans de Catalunya en el partit Ciutadans – Partit de la Ciutadania. Albert Rivera, un jove advocat de la Garriga, que fins ara havia portat aspectes jurídics de la plataforma i era el coordinador de l'agrupació a Granollers, fou escollit president de la nova formació, i Antonio Robles, expresident de l'Asociación Por la Tolerancia, secretari general. Aquesta candidatura es va imposar a una altra promoguda per Félix Pérez Romera, un dels impulsors i fundadors del Foro Babel.

S'imposa l'equidistància. Robles i Pérez Romera són dos membres històrics de l'espanyolisme a Catalunya des de plataformes com Tolerancia o Foro Babel. Dins del món d'aquestes organitzacions espanyolitzadores conviuen dues visions diferents d'entendre l'estratègia política. D'alguna manera, dins del sector del qual prové

Félix Pérez Romera, hi havia una tendència a l'entesa prioritària i les complicitats amb sectors del PSC, especialment mentre actuaven com a grups o plataformes d'opinió. Però, a mesura que Ciutadans ha agafant repercussió mediàtica i ha estat cada cop més crítica amb el PSC per una suposada subordinació al nacionalisme, ha pres molta força un altre sector més partidari d'articular un moviment més equidistant entre el PSC i el PP, tal com defensa Robles. Robles és també l'impulsor d'Iniciativa No Nacionalista (INN), que es va crear poc abans de Ciutadans i que es dissoldrà, posteriorment, en aquesta nova formació. Amb tot, la llista de Rivera i Robles va acabar guanyant per 219 vots con-

tra els 49 que va aconseguir l'alternativa propera a Pérez Romera.

Ciutadans recull tres sensibilitats amb orígens diferents. Una primera d'integrada per un sector minoritari provinent dels anomenats “intel·lectuals” que al principi van impulsar mediàticament la plataforma, com Arcadi Espada, Francesc de Carreras, Albert Boadella, Félix de Azúa... Finalment, però, la seva presència en la direcció ha quedat reduïda a l'escriptora Teresa Giménez-Barbat, una de les poques “intel·lectuals” que havia treballat directament en el procés de creació del partit. També és minoritari el sector de les noves incorporacions, provinents, majoritàriament, de professions liberals, com el president de la formació, Albert Rivera.

La tercera sensibilitat és la majoritària i és la que aplega els sectors associatius espanyolistes que històricament han intentat cristal·litzar una opció política en diversos moments. De fet, l'Asociación por la Tolerancia, dins del magma d'entitats opositors a la normalització del català, ha tingut sempre una presència directa en tots els intents de crear una formació política.

Eleccions catalanes: “no volem pactar amb ningú”. Tot i que enca-

ra no han decidit qui serà el candidat a les eleccions al Parlament de Catalunya, el nou partit pensa presentar-se als comicis del proper mes de novembre. Malgrat que no disposen d'estudis electorals concrets, el president de Ciutadans, Albert Rivera, considera que tenen "bones expectatives, i més ara, que en menys de vuit mesos ja hem aconseguit 2.500 afiliats", afirma. A més, considera que hi ha una important bossa d'electorat "sensible a una opció política nova i diferent" i per això veuen possible aconseguir representació parlamentària a Catalunya. Si fos el cas, i Ciutadans - Partit de la Ciutadania aconsegüés entrar a la cambra catalana, la formació espanyolista, segons el mateix Rivera, no es planteja pactes: "No volem pactar amb ningú, l'únic objectiu que tenim és defensar el programa electoral. Evidentment, sí que donarem suport, si es dona el cas, a les polítiques socials que considerem millors per als ciutadans." Segons el president de Ciutadans, la seva és una proposta perfecta "per a la gent desencantada, que vol una altra manera de fer política, en la qual es deixin de banda qüestions de caràcter identitari". Sobre la procedència del vot, Ciutadans considera que poden aconseguir votants "desencantats" del PSC, però també del PP o d'altres formacions. Amb tot, esperen mobilitzar especialment els sectors abstencionistes.

Així és, Ciutadans pretén créixer per la mobilització de l'electorat abstencionista. La paradoxa és que, amb el pas de plataforma mediaticointel·lectual a partit, ha perdut, en part, l'especificitat de projecte nou per poder entrar en la competició normal entre partits. I la retirada de primera línia dels sectors més mediàtics de la plataforma, tot i que es mantinguin vinculats a través de la possible creació d'una fundació, tampoc no afavoreix el nou partit.

A favor, Ciutadans té el suport de mitjans de comunicació de fora de Catalunya. Un suport que, sens dubte, li dona un avantatge que no tenen altres formacions polítiques sense presència parlamentària. Un avantatge, això sí, que no és poca cosa.

Enric Rimbau

Una història que ve de lluny

El naixement de Ciutadans - Partit de la Ciutadania no és fruit de l'esponatneïtat i la circumstància. Ja fa anys que alguns col·lectius s'esforcen per intentar crear un espai polític antinacionalista català, contrari a la normalització del català i defensors de l'espanyolitat a Catalunya, sota l'argument de la llibertat individual.

El periodista Albert Balanzà, sotscap de política del diari *Avui*, i col·laborador d'aquest setmanari, ha publicat el llibre *Boadella & cia. Els intents de crear un partit espanyolista a Catalunya* (Ara llibres, Barcelona, 2006). És un repàs de la història d'aquests col·lectius espanyolistes, emmarcat en el context polític de cada moment i que, en la seva darrera forma, es presenten com a partit polític sota el nom de Ciutadans - Partit dels Ciutadans.

El llibre comença amb una descripció de com es va desenvolupar l'atemptat, el 1981, de Terra Lliure contra l'actual paladí de l'anticatalanisme a través de la COPE, Federico Jiménez Losantos, llavors professor d'institut i un dels impulsors del "Manifest dels 2.300", manifest signat per "intel·lectuals i professionals" contra la normalització de la llengua i la cultura catalana i una suposada persecució del castellà i dels castellanoparlants a Catalunya.

De CADECA a Ciutadans de Catalunya. El llibre fa un repàs exhaustiu i acurat de com va evolucionar aquell embrió, amb l'aparició d'entitats com CADECA (Coordinadora de Afectados en Defensa del Castellano), integrada per un nucli de pares de Salou i de Tarragona, contraris a la immersió lingüística. Els contactes d'aquesta entitat amb l'advocat d'extrema dreta, Esteban Gómez Rovira -exlíder de Juntas Españolas-, i l'Asociación Cultural Miguel de Cervantes, de professors de tendència conservadora i anticatalanistes van crear un caldo de cultiu que va donar pas a l'Asociación por la Tolerancia, que s'autodefineix d'"esquerres i antinacionalista". Una entitat que sempre ha tingut un peu dins de tots els intents de creació d'un partit polític d'aquest àmbit, com ho va ser l'ISO (Izquierda Solidaria), més endavant l'ILT (Izquierda por la Tolerancia Lingüística), o el recent INN (Izquierda No Nacionalista), que s'ha integrat dins de Ciutadans. En aquest ventall de sigles hi ha associacions i entitats que periòdicament han protagonitzat manifestos i actes per denunciar la suposada "persecució del castellà a Catalunya", com l'Asociación de Profesores por el Bilingüismo, els partits España Mestiza (Plataforma por el Bilingüismo) o Espana Constitución de Ciudadanos.

Balanzà també analitza les relacions i complicitats que aquestes formacions van trobar en alguns sectors del PSC (a través del Foro Babel i la Fundació Crisol/Gresol Cultural) o del PP (a través de Convivència Cívica Catalana, que sota el lideratge d'Aleix Vidal-Quadras va arribar a ser la tercera força política al Parlament català).

El repàs de la història dels darrers 25 anys a *Boadella & cia.* demostra com els protagonistes principals d'aquestes associacions són avui part essencial del projecte impulsat per uns sectors intel·lectuals que consideren que el PSC ha fet un gir cap al nacionalisme que no es pot reconduir. I en una cursa electoral tan ajustada, cada vot esgarrapat pot tenir moltes repercussions.

